

Nr 120.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändrad lydelse av 27 § förordningen den 15 december 1939 (nr 887) angående tillverkning och beskattning av maltdrycker; given Stockholms slott den 11 mars 1949.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogat förslag till förordning om ändrad lydelse av 27 § förordningen den 15 december 1939 (nr 887) angående tillverkning och beskattning av maltdrycker.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Ernst Wigforss.

F ö r s l a g

till

förordning om ändrad lydelse av 27 § förordningen den 15 december 1939 (nr 887) angående tillverkning och beskattning av maltdrycker.

Härigenom förordnas, att 27 § förordningen den 15 december 1939 angående tillverkning och beskattning av maltdrycker skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

*Nuvarande lydelse:**Föreslagen lydelse:*

27 §.

Maltdrycker må från bryggeri utlämnas endast på kärl, som äro stämplade och försedda med etikett. Beträffande flaska må stämplingen ske å kork, propp eller annan förslutning. Såväl stämpel som etikett skall innehålla uppgift om namnet å det bryggeri, varest tillverkningen skett, samt beteckningen för den klass, till vilken maltdrycken är hänförlig. I stället för bryggeriets namn må *dock* användas en såsom ursprungsbeteckning lämplig, av kontrollmyndigheten godkänd förkortning av namnet eller ock bryggeriets inregistrerade varumärke.

Maltdrycker må från bryggeri utlämnas endast på kärl, som äro stämplade och försedda med etikett. Beträffande flaska må stämplingen ske å kork, propp eller annan förslutning. Såväl stämpel som etikett skall innehålla uppgift om namnet å det bryggeri, varest tillverkningen skett, samt beteckningen för den klass, till vilken maltdrycken är hänförlig, *dock att klassbeteckning icke erfordras i fråga om maltdryck av tredje klassen som utlämnas för utförsel ur riket eller till svensk frihamn*. I stället för bryggeriets namn må användas en såsom ursprungsbeteckning lämplig, av kontrollmyndigheten godkänd förkortning av namnet eller ock bryggeriets inregistrerade varumärke.

Etikett må — — — är hänförlig.
Har vid — — — uppgift därom.
Vad i — — — öppet kärl.

Etikett må — — — är hänförlig.
Har vid — — — uppgift därom.
Vad i — — — öppet kärl.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 11 mars 1949.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, MOSSBERG, WEIJNE, KOCK, ANDERSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anmäler fråga om *viss ändring i förordningen angående tillverkning och beskattning av malt-drycker* samt anför därvid följande.

Enligt 3 § förordningen den 15 december 1939 (nr 887) angående tillverkning och beskattning av maltdrycker indelas maltdryckerna i tre klasser, nämligen första klassen, till vilken höra maltdrycker, vilkas alkoholhalt icke överstiger 1,8 viktprocent, andra klassen, omfattande maltdrycker, vilkas alkoholhalt överstiger 1,8 men icke 3,2 viktprocent, samt tredje klassen, vilken omfattar maltdrycker med högre alkoholhalt än 3,2 viktprocent. I 27 § samma förordning föreskrives bland annat, att maltdrycker må — med visst i förevarande sammanhang betydelselöst undantag — från bryggeri utlämnas endast på kärl, som äro stämplade och försedda med etikett, samt att såväl stämpel som etikett skall innehålla, förutom uppgift om namnet å det bryggeri varest tillverkningen skett, beteckningen för den klass, till vilken maltdrycken är hänförlig.

Skyldigheten att ange klassbeteckning å stämpel och etikett gäller, såsom framgår av det anförda, beträffande såväl maltdrycker, vilka utlämnas för konsumtion inom landet, som för export utlämnade maltdrycker.

I en den 12 februari 1949 dagtecknad skrift, som ingivits till kontrollstyrelsen, har *Svenska bryggareföreningen* anförts, att bryggerier, som exporterade maltdrycker av tredje klassen, för föreningen framhållit, att det vid sådan export visat sig synnerligen ofördelaktigt att angiva klassbeteckningen på etiketterna, då denna gäve den utländske köparen intryck av att drycken vore av låg kvalitet. Det hade även visat sig svårt att vid utformningen av de elegantare etiketter, som erfordrades vid försäljning till utlandet, placera klassbeteckningen på ett tilltalande sätt. Olägenheterna av skyldigheten att angiva klassbeteckningen å exportvaran hade aktualiserats i samband med att de största ölexportörerna, i enlighet med statsmakternas uppmaningar att öka exporten, upptagit samarbete och planerade en intensivare försäljningsverksamhet på utlandet. Föreningen hemställde, att kontroll-

styrelsen måtte snarast möjligt söka få till stånd en sådan ändring av 27 § förordningen angående tillverkning och beskattning av maltdrycker, att maltdrycker av tredje klassen, som utlämnades till export, icke behövde förseas med klassbeteckning.

Härefter har *kontrollstyrelsen* i en den 15 februari 1949 dagtecknad, till Kungl. Maj:t ställd skrivelse — med överlämnande av bryggareföreningens skrift — anfört att uppdelningen av maltdryckerna på tre klasser ursprungligen skedde genom förordningen den 11 juli 1919 (nr 407) angående ändrad lydelse av 3, 7, 23, 26 och 31 §§ i förordningen den 7 augusti 1907 (nr 63) angående tillverkning och beskattning av maltdrycker och genomfördes med utgångspunkt från de i 1907 års förordning givna definitionerna på svagdricka och pilsnerdricka. Därvid stadgades jämväl, att maltdryck finge utlämnas från bryggeri endast på kärl, som vore stämplade, förutom med bryggeriets namn, med vissa för de olika klasserna särskilt angivna beteckningar. Genom införandet av klassindelningen och de i anslutning därtill meddelade föreskrifterna om stämpling av maltdryckskärnen med vederbörlig klassbeteckning avsågs att ernå ett enhetligt system som, på samma gång som det vore ur synpunkten av vederbörande myndigheters kontroll tillfredsställande, på ett enkelt och bekvämt sätt möjliggjorde för envar att vid mottagandet av rekvirerad maltdryck av vad slag som helst förvissa sig om att denna motsvarade rekvisitionen. (Bevillningsutskottets betänkande 1919, nr 29 s. 10.)

Kontrollstyrelsen har vidare anfört, att de kontrollsynpunkter, som således låge till grund för stadgandet om skyldighet att anbringa klassbeteckning, strängt taget saknade giltighet, då fråga vore om maltdrycker av tredje klassen, som såldes för export. För den kontroll på området, som utövades av kontrollstyrelsen, vore klassbeteckningen på dylika maltdrycker i stort sett utan betydelse. Vidare kunde tullmyndigheten å utförselorten, även om klassbeteckning saknades å kärl som innehölle maltdryck av tredje klassen, utan svårighet fastställa varuslaget, om så erfordrades. Slutligen måste ett åsättande av svensk skatteklassbeteckning antagas snarare försvåra än underlätta den utländska allmänhetens rätta bedömning av varans beskaffenhet. Enligt kontrollstyrelsens mening borde därför det av bryggareföreningen framförda önskemålet om en ändring av ifrågavarande stadgande i angiven riktning vinna beaktande. En sådan ändring syntes också påkallad med hänsyn till önskvärdheten att underlätta den planerade ökningen av maltdrycksexporten.

I enlighet härmed har kontrollstyrelsen hemställt, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen sådan ändring av 27 § förordningen angående tillverkning och beskattning av maltdrycker, att maltdryck av tredje klassen finge från bryggeri utlämnas för utförsel ur riket eller till svensk frihamn utan att etikett och stämpel å kärl, vari maltdrycken utlämnades, behövde innehålla beteckning för nämnda klass.

Departementschefen. Av den lämnade redogörelsen framgår, att malt-dryck må utlämnas från bryggeri endast på kärl, som är försett med stämpel och etikett innehållande beteckningen för den klass, till vilken malt-drycken är hänförlig. Vad nu sagts gäller även beträffande maltdryck, som av bryggeri utlämnas för export.

I den av Svenska bryggareföreningen gjorda framställningen — vilken tillstyrkts av kontrollstyrelsen — har föreslagits att maltdrycker av tredje klassen, som utlämnades för export, icke skulle behöva förses med klass-beteckning.

Såsom kontrollstyrelsen framhållit torde nyssnämnda klassbeteckning ur kontrollsynpunkt i stort sett vara utan betydelse, såvitt angår maltdrycker av tredje klassen som utlämnas för export. Med hänsyn härtill och då, såsom bryggareföreningen uppgivit, maltdrycksexporten torde underlättas, därest klassbeteckningen i nu berörda fall borttages, tillstyrker jag att den i förordningen angående tillverkning och beskattning av maltdrycker upptagna föreskriften om skyldighet att ange klassbeteckningen å maltdrycker upphäves, såvitt angår maltdrycker av tredje klassen som utlämnas för utförsel ur riket eller till svensk frihamn.

I enlighet härmed har inom finansdepartementet upprättats förslag till *förordning om ändrad lydelse av 27 § förordningen den 15 december 1939 (nr 887) angående tillverkning och beskattning av maltdrycker.*

Föredragande departementschefen hemställer härefter, att nämnda förslag måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Claes H. Edgardh.